

TIME

TELECOMMUNICATIONS • INDUSTRY • MEDIA • ENERGY

18th Economic Forum

9-10 March 2026 Warsaw

**SUWERENNOŚĆ TECHNOLOGICZNA
POLSKI I EUROPY 2030**

ORGANIZATOR

KIGeIT
KRAJOWA IZBA GOSPODARZA
ELEKTRONIKI I TELEKOMUNIKACJI

fgtime.pl

RAPORT

TIME

TELECOMMUNICATIONS • INDUSTRY • MEDIA • ENERGY

18th Economic Forum

ORGANIZATOR

KIGeIT

WSPÓŁORGANIZATORZY

PIIT

PIKE

KIKE

PARTNERZY STRATEGICZNI

Ministerstwo
Cyfryzacji

orange™

plus

T

PATRONI HONOROWI

Ministerstwo
Rozwoju i Technologii

UKE | Urząd Komunikacji
Elektronicznej

Urząd Regulacji
Energetyki

PARTNERZY

APATOR

cellnex

digitalpoland

emitel

EXATEL

Instytut Łączności
PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY

ITCORNER

NASK

netia

UMK

SAMSUNG

Światłowód
Inwestycje

tvn | WARNER BROS.
DISCOVERY

vectra

ZWIĄZEK CYFROWY
LEWIAŃAN

PARTNERZY WSPIERAJĄCY

2

HAWA
TELECOM

KPM
NAWIGATOR

60
Lukasiewicz
Instytut Mikroelektroniki
i Fotoniki

ORLEN

OVHcloud

PLAY

PSE
Polskie Sieci
Elektroenergetyczne

Polski
Światłowód
Otwarty

SK & S
SOŁTYSIŃSKI
KAWECKI
SZŁĘZAK

PATRONI MEDIALNI

android

BIZNES 24

BIZNES
ENTER

DGP | Dziennik
Gazeta Prawna

interia

ITReseller

TV

MEDIA
in ONE

NEWSERIA
AGENCJA INFORMACYJNA

pap biznes

polsat
news

POLSKIE RADIO
R D C

TELKO

miernik
TELEKABEL
& digital tv

tvn
biznes

RAPORT 18 Forum Gospodarczego TIME

Suwerenność technologiczna Polski i Europy 2030

Suwerenność technologiczna naszego kraju stanowi istotny element zabiegów o nasze bezpieczeństwo, zabiegi o nią są do mądrej realizacji w ramach Unii Europejskiej i do osiągnięcia w perspektywie kilku lat – to niektóre z konkluzji uczestników kilkunastu sesji i debat eksperckich przeprowadzonych podczas tegorocznego Forum Gospodarczego TIME.

W dniach 9 i 10 marca 2026 roku, podczas 18 edycji Forum Gospodarczego TIME, eksperci z różnych sektorów biznesu, nauki i administracji dyskutowali nad przyszłością cyfrowej gospodarki w naszym kraju w mocno ostatnio zmienionych realiach geopolitycznej i militarnej natury. Ich wnioski są jednoznaczne: Europa, w tym Polska, musi postawić na zwiększenie suwerenności technologicznej, umocnienie telekomunikacji jako krwioobiegów gospodarki, modernizację energetyki, przeciwdziałać monopolom technologicznym gigantów, chronić suwerenność danych i wspierać konkurencyjność.

Wnioski z wystąpień otwierających

Wicepremier, Minister Cyfryzacji **Krzysztof Gawkowski** podkreślił znaczenie strategicznej wizji budowy cyfrowej niezależności Polski jako fundamentu bezpieczeństwa państwa do 2035 roku. Minister zapowiedział odejście od „cyfrowego kolonializmu” na rzecz kontroli nad łańcuchem dostaw, infrastrukturą (centra danych) i mocami obliczeniowymi. Polska ma budować własne fabryki AI oraz odtwarzać potencjał w produkcji półprzewodników. W kontekście politycznym i prawnym istotne jest przesunięcie unijnych środków po 2028 roku z polityki spójności na bezpieczeństwo i suwerenność technologiczną (program SAFE). Biznes musi przygotować się na priorytetyzację bezpieczeństwa nad ceną oraz planowanie w perspektywie 10-letniej. Rząd deklaruje wsparcie dla rodzimego kapitału i rozbudowę rządowej chmury obliczeniowej, co ma zapewnić realną władzę nad danymi i technologią 6G. Prezes UKE **Przemysław Kuna** podkreślił ewolucję postrzegania infrastruktury – dziś bezpieczeństwo to przede wszystkim ciągłość usług i zaufanie obywateli do sieci. Nieoczywistym, a przełomowym krokiem jest unikalne w skali Europy porozumienie

Nieoczywistym postulatem jest powrót do dyskusji o „fair share” – mechanizmie pozyskiwania środków od globalnych platform (OTT) na rzecz rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej.

czterech największych operatorów o roamingu krajowym w sytuacjach kryzysowych (np. powodzi). W kontekście biznesowym i prawnym UKE deklaruje swoją rolę jako „advokata rynku”, zapowiadając wsparcie dla operatorów w obliczu nowych legislacji oraz ochronę inwestycji w 5G i światłowody. Regulator stawia na partnerstwo zamiast restrykcji, uznając telekomunikację za kluczowy „nerw państwa”, niezbędny dla funkcjonowania bankowości czy systemu KSeF.

Piotr Mieczkowski, członek zarządu KIGeIT, skoncentrował swoje wystąpienie na opisie przyczyn utraty, stanie obecnym i wnioskach dotyczących zwiększenia suwerenności technologicznej Polski i Europy. Niezbędne jest odzyskanie kontroli nad technologią poprzez uruchomienie dźwigni zamówień publicznych, wzorem USA (model DARPA). Nieoczywistym postulatem jest powrót do dyskusji o „fair share” – mechanizmie pozyskiwania środków od globalnych platform (OTT) na rzecz rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej. W wymiarze biznesowym i politycznym ostrzegł przed „sovereign washingiem”, czyli pozorowaną suwerennością chmurową. Przyszłość biznesu zależy od budowy europejskiego rynku kapitałowego, który zapobiegnie ucieczce innowacyjnych firm na giełdę NASDAQ. Postuluje się odejście od „prawa tworzonego na bazie rolek” na rzecz merytorycznego dialogu z izbami gospodarczymi oraz wspieranie rodzimego kodu (public money, public code).

Podsumowanie wielu sesji i debat eksperckich

Uczestniczyło w nich kilkadziesiąt osób z grona firm telekomunikacyjnych, energetycznych, izb gospodarczych, kilku ministerstw, kancelarii prawnych, uczelni i instytutów badawczych, fundacji, firm audytorskich itd. Sygnalizujemy najważniejsze z wypracowanych wniosków:

- **Koniec złotej dekady – dlaczego Polska traci przewagę rozwojową i wpada w pułapkę średniego dochodu?**

Kluczowe wnioski z dyskusji prowadzonej przez prof. Pawła Wojciechowskiego (Instytut Finansów Publicznych) i Ignacego Morawskiego (Centrum Analiz SpotData) wskazują na pojęcie suwerenności, gdzie Polska musi zdefiniować własną suwerenność technologiczną. Nieoczywistym wnioskiem jest fakt, że w przeciwieństwie do Zachodu, my tę drogę dopiero zaczynamy, nie mając „wspaniałej przeszłości”, do której moglibyśmy wracać.

W kontekście biznesowym i politycznym przyszłość zależy od odejścia od modelu imitacyjnego na rzecz innowacji opartych na wiedzy ekonomicznej. Eksperti postulują budowę silnych instytucji i stabilnego prawa (Good Governance) jako fundamentu wyjścia z pułapki średniego dochodu. Istotne jest długofalowe planowanie zmian regulacyjnych w perspektywie 2030 roku, aby stworzyć ekosystem sprzyjający rodzimym technologiom i uniknąć cyfrowej zależności.

- **Regulacje i zmiany w prawie 2030 – nowe wyzwania dla polskiej gospodarki**

Najważniejsze wnioski z prezentacji Xawerego Konarskiego (PIIT) dotyczą „tsunami legislacyjnego” z UE – uchwalono ponad 100 aktów prawnych (m.in. AI Act, Data Act), które w 90% kształtują polskie prawo cyfrowe. Nieoczywistym trendem jest rosnąca rola Komisji Europejskiej jako bezpośredniego regulatora, co budzi kontrowersje w zakresie podziału władzy.

W kontekście biznesowym i prawnym nadchodzi era „Digital Omnibus”, mająca uprościć gąszcz przepisów i wprowadzić zasadę proporcjonalności dla MŚP. Polska stoi przed wyzwaniem powołania nowych regulatorów, by uniknąć paraliżu decyzyjnego. Eksperti postulują odejście od sztywnej legislacji na rzecz koregulacji (współpracy branży z urzędami) oraz wzmocnienie polskiego lobbingu w Brukseli, by realnie wpływać na unijne standardy przed ich ostatecznym uchwaleniem.

- **Cyberbezpieczeństwo i suwerenność cyfrowa: jak budować odporność Europy w erze AI**

Zasadnicze wnioski z dyskusji prowadzonej w gronie ekspertów wskazują na krytyczny brak czasu – suwerenność technologiczną musimy osiągnąć do 2030 roku, co wymaga przejścia z pozycji zależnej do podmiotowej. Nieoczywistym wyzwaniem jest brak jednolitej definicji suwerenności, co paraliżuje procesy zakupowe i zamówienia publiczne, gdzie obecnie dominują dostawcy spoza UE (16 na 20 firm z USA).

W kontekście biznesowym i politycznym zapowiedziano Industrial Accelerator Act, który zdefiniuje standard „Made in Europe”. Polska planuje wprowadzenie polityki zakupowej promującej rodzime firmy, w których łańcuch wartości pozostaje w kraju. Ekspert ostrzega przed „doliną śmierci” innowacyjnych startupów (np. z obszaru kryptografii postkwantowej), które bez certyfikacji i wdrożeń pilotażowych w infrastrukturze krytycznej nie przetrwają. Postuluje się edukację decydentów, gdyż niska świadomość polityczna blokuje realne wdrażanie doktryny bezpieczeństwa narodowego.

- **Model Bezpiecznej Łączności Państwowej – czas strategicznych wyborów**

W obszarze łączności państwa podkreślono diagnozę o rozproszeniu rozwiązań oraz o braku jednego, realnie funkcjonującego systemu w rozumieniu spójnej architektury. Padła teza, iż system bezpiecznej łączności państwowej „jako system zdefiniowany w ustawie” nie istnieje, a w praktyce mamy do czynienia z odrębnymi „wypami” rozwiązań.

Zaakcentowano brak jednolitego systemu oraz potrzebę koordynacji i połączenia rozproszonych elementów w interoperacyjną całość. W zasadzie panował konsensus: przy dostępnych zasobach kompetencyjnych i technologicznych potrzebne są decyzje kierunkowe. Takie ujęcie tematu przenosi ciężar rozmowy z „czy da się” na potrzebę podjęcia rozstrzygnięć, a więc na konieczność klarownego modelu *governance*. Sprzyja odpowiednie prawo – ustawa o ochronie ludności i obronie cywilnej weszła w życie 1 stycznia 2025 r.

W odniesieniu do technologii satelitarnych jako elementu odporności systemów komunikacyjnych podkreślono rolę

łączności satelitarnej jako potencjalnie jedyne działającego systemu w sytuacji kryzysowej oraz jej znaczenie jako elementu SBŁP; wskazano też odporność tej warstwy na część zakłóceń oddziałujących na infrastrukturę naziemną. W tym kontekście istotne jest osadzenie wątku satelitarnego w logice europejskiej suwerenności: Komisja Europejska opisuje IRIS² jako projekt, którego pełne rządowe usługi łączności satelitarnej oparte o infrastrukturę należącą do UE mają zostać dostarczone do 2030 r. oraz wskazuje jako motywację redukcję zależności od stron trzecich. To wzmacnia tezę, że warstwa satelitarna powinna być rozumiana nie tylko jako „technologia”, ale jako mechanizm strategiczny: zasób infrastrukturalny, który – jeśli suwerenny – podnosi odporność państwa i zdolność dowodzenia/koordynacji.

- **Polskie technologie w globalnej gospodarce – rola państwa w budowaniu konkurencyjności sektora technologii cyfrowych**

Przedstawiciele biznesu, klastrów technologicznych, administracji publicznej oraz instytucji wsparcia dyskutowali o wyzwaniach i możliwościach wzmocnienia konkurencyjności polskich firm technologicznych. Celem spotkania było nie tylko zidentyfikowanie barier, ale również wypracowanie konkretnych działań możliwych do wdrożenia w perspektywie najbliższych 12 miesięcy.

Zamówienia publiczne w obszarze technologii charakteryzują się wysokim stopniem złożoności. Istotnym wyzwaniem pozostaje ograniczona liczba ekspertów posiadających specjalistyczną wiedzę technologiczną niezbędną do prowadzenia takich procesów zakupowych. W efekcie zamawiający często decydują się na rozwiązania oferowane przez duże, rozpoznawalne marki, zamiast wykazywać większą otwartość na innowacyjne rozwiązania rozwijane przez polskie firmy technologiczne. Obowiązujące regulacje prawne w zakresie

W odniesieniu do technologii satelitarnych jako elementu odporności systemów komunikacyjnych podkreślono rolę łączności satelitarnej jako potencjalnie jedyne działającego systemu w sytuacji kryzysowej oraz jej znaczenie jako elementu SBŁP

zamówień publicznych nie stanowią bariery dla innowacyjności. Głównym wyzwaniem pozostaje niedostateczna świadomość technologiczna po stronie zamawiających oraz ograniczone upowszechnienie dobrych praktyk rynkowych.

Oczekujemy wypracowania mechanizmów wspierających merytoryczne decyzje zakupowe w administracji publicznej oraz dużych organizacjach, tak aby łatwiej było identyfikować i wybierać wartościowe rozwiązania technologiczne rozwijane w Polsce. Duże kontrakty realizowane dla sektora publicznego mogą stanowić dla polskich firm technologicznych ważny impuls rozwojowy, umożliwiając budowę pozycji na rynkach międzynarodowych.

- **Ochrona infrastruktury technicznej wobec nowych wyzwań**

W panelu dyskusyjnym ekspertów zajmujących się bezpieczeństwem infrastruktury krytycznej omówiono przygotowanie państwa i operatorów na scenariusz ogólnokrajowego blackoutu. W rozmowie podkreślono kluczową rolę łączności i wymiany informacji między sektorami energetycznym, telekomunikacyjnym i paliwowym, a także przywołano doświadczenia z Czech, Ukrainy oraz Hiszpanii, pokazujące skalę problemów podczas przerw w dostawach energii. Uczestnicy wskazali, że przy długotrwałym braku prądu sieci telekomunikacyjne i systemy informatyczne szybko przestają działać z powodu braku zasilania i paliwa do generatorów, a odbudowa systemów – np. w rafineriach czy energetyce – może trwać tygodnie. Zwrócono również uwagę na niedostateczny poziom współpracy i przygotowania w Polsce oraz potrzebę lepszej koordynacji między operatorami infrastruktury krytycznej i państwem. Na koniec przedstawiono plan ćwiczeń „Kaskada 2026”, które mają symulować blackout, brak łączności cyfrowej oraz funkcjonowanie systemu ratunkowego w warunkach całkowitego kryzysu, aby lepiej przygotować instytucje na realne zagrożenia.

- **Rola regulatorów sektorowych w budowaniu suwerenności**

Kluczowe wnioski wskazują, że suwerenność cyfrowa to zdolność państwa do autonomicznego kontrolowania własnego ekosystemu, co wymaga odpornej infrastruktury (światłowody, 5G, 6G) i zdywersyfikowanych dostawców. Nieoczywistym jest postulat zmiany podejścia do zarządzania pasmem – nie powinno ono być źródłem dochodu dla budżetu, lecz narzędziem wspierającym rozwój usług.

W kontekście biznesowym i prawnym rola regulatora ewoluuje: musi on godzić bezpieczeństwo z konkurencyjnością, unikając izolacjonizmu i protekcjonizmu. Eksperti zapowiedzieli konieczność adaptacji do „tsunami legislacyjnego” z UE (np. DSA) oraz ściślejszą współpracę transgraniczną. Regulator ma działać jak „dobry sędzia sportowy” – im mniej widoczna jest jego interwencja, tym lepiej funkcjonuje rynek. Przyszłość to odejście od

sztywnych przepisów na rzecz elastycznych ram prawnych, które nadążą za tempem zmian technologicznych.

- **Gigafabryki AI. Wielki głód mocy obliczeniowej – jak budować odporność, skalę w epoce AI i popyt na usługi.**

Technologia AI jest obecnie najbardziej istotną, ale jej rozwijanie i wdrażanie do praktycznego zastosowania wymaga wielkich nakładów finansowych, przekraczających niejednokrotnie możliwości poszczególnych krajów, np. takich jak Polska. Dlatego tak istotne jest współdziałanie zainteresowanych tą technologią krajów w budowie gigafabryk AI. Ważne dla Polski negocjacje w tej sprawie właśnie się toczą. Kolejnym wyzwaniem będzie zbudowanie w naszym kraju popytu na możliwości technologii AI.

- **Partnerstwo w Cyfryzacji**

Dyskusja koncentrowała się wokół tezy „economic security is national security”, która wyznaczyła kontekst rozmów o współpracy pomiędzy administracją, operatorami telekomunikacyjnymi, dostawcami usług cyfrowych oraz przedstawicielami KIGEIT. Punkt wyjścia stanowiło pytanie o to, czym w praktyce jest partnerstwo na rynku cyfrowym oraz czy obecny układ relacji państwo–rynek sprzyja stabilnemu rozwojowi infrastruktury cyfrowej w Polsce.

Rynek cyfrowy i państwo funkcjonują w modelu wzajemnej zależności. Państwo opiera swoje kluczowe usługi publiczne – takie jak np. mObywatel – na infrastrukturze tworzonej i utrzymywanej przez prywatnych operatorów. Jednocześnie sektor prywatny potrzebuje stabilnego otoczenia prawnego, czytelnych reguł oraz pewności inwestycyjnej. Współczesna cyfryzacja wymaga częstszego sięgania po modele partnerskie, w których rynek zapraszany jest do współtworzenia rozwiązań i procesów – a nie jedynie do realizacji narzuconych obowiązków.

Zaznaczono, że różne środowiska odmiennie rozumieją pojęcie „partnerstwa”. Administracja najczęściej widzi je jako włączanie sektora prywatnego w konsultacje i proces opiniowania, podczas gdy dostawcy i operatorzy podkreślają, że prawdziwe partnerstwo wymaga współodpowiedzialności za projekt i proporcjonalności nakładanych obowiązków.

- **Inwestycje infrastrukturalne a koordynacja organów administracji państwowej**

Główne tematy dyskusji dotyczyły koordynacji działań administracji dla sprawniejszej realizacji inwestycji telekomunikacyjnych. Urząd Komunikacji Elektronicznej wskazał wiele „wąskich gardeł” w kwestii realizacji zobowiązań aukcyjnych, jakie zostały nałożone na operatorów telekomunikacyjnych po zakupie częstotliwości pod 5G. Wśród nich wymienił budowę stacji wzdłuż szlaków drogowych oraz kolejowych, budowę na terenach Lasów Państwowych oraz w miastach, gdzie obowiązują przepisy zakazujące budowy stacji bazowych, co jest niezgodne z Megaustawą.

Podczas debaty podkreślano potrzebę zmian w prawie, by umożliwić budowę stacji bazowych w pasie drogowym oraz dostęp operatorów do masztów PKP PLK – możliwość zawieszania

anten. Podczas debaty poruszono również kwestię współpracy branży z Ochotniczą Strażą Pożarną w kwestii wykorzystania nieruchomości pod budowę infrastruktury mobilnej.

- **Koordinacja zamiast silosów – międzysektorowe podejście do dezinformacji**

Uczestnicy panelu podkreślili potrzebę stworzenia stałego mechanizmu koordynacji działań przeciwdziałających dezinformacji w administracji publicznej. Mechanizm ten powinien integrować analitykę, reagowanie operacyjne i komunikację strategiczną oraz umożliwiać regularną wymianę informacji między instytucjami. Istnieje konieczność stworzenia trwałych kanałów współpracy między administracją a organizacjami społecznymi, które zajmują się analizą dezinformacji, fact-checkingiem i edukacją medialną. Współpraca powinna opierać się na jasnych zasadach, regularnym dialogu i poszanowaniu niezależności organizacji.

Zwrócono uwagę na lukę między analizą dezinformacji a komunikacją publiczną państwa. Wskazano na potrzebę lepszego wykorzystywania wiedzy eksperckiej w komunikacji instytucji publicznych, tak aby szybciej reagować na pojawiające się narracje manipulacyjne. Potrzebne jest stabilniejsze finansowanie działań analitycznych oraz rozwój współpracy między organizacjami zajmującymi się różnymi obszarami tematycznymi. Przeciwdziałanie dezinformacji powinno być traktowane jako element szerszej polityki wzmocnienia odporności informacyjnej państwa i społeczeństwa.

- **Wyzwania nadchodzących regulacji**

Eksperti-uczestnicy dyskusji poświęconych tym zagadnieniom podkreślali między innymi, że przygotowywany przez Komisję Europejską Digital Networks Act (DNA) powinien być jednym z kluczowych instrumentów wzmocnienia konkurencyjności europejskiego rynku łączności. Projektowana regulacja powinna przede wszystkim stworzyć nowoczesne i bardziej spójne ramy funkcjonowania rynku łączności elektronicznej w Unii Europejskiej, wspierając rozwój infrastruktury cyfrowej oraz realizację celów Dekady Cyfrowej. Sieci telekomunikacyjne stały się dziś fundamentem funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa cyfrowego, dlatego sposób ich regulowania bezpośrednio wpływa na tempo rozwoju nowych technologii oraz konkurencyjność europejskich przedsiębiorstw.

Zwrócono uwagę na potrzebę uproszczenia i większej harmonizacji przepisów regulujących sektor telekomunikacyjny. Zaproponowane przez Komisję Europejską rozwiązanie – rozporządzenie, a nie dyrektywa – miałyby ograniczyć różnice w implementacji przepisów oraz zwiększyć przewidywalność otoczenia regulacyjnego dla operatorów działających na wielu rynkach. Istotna jest także rola stabilnych regulacji w stymulowaniu inwestycji infrastrukturalnych, np. dla dalszego rozwoju sieci światłowodowych, wdrażania technologii 5G i kolejnych generacji sieci mobilnych oraz odpowiedniego zarządzania widmem radiowym jako strategicznym zasobem dla rozwoju usług cyfrowych. Wskazywano, że długoterminowe inwestycje w infrastrukturę wymagają stabilnego i przewidywalnego otoczenia regulacyjnego,

w tym ograniczenia obciążeń administracyjnych i fiskalnych, a także uporządkowania i optymalizacji zwielokrotnionych procesów raportowania i przekazywania danych.

Eksperti zwrócili również uwagę na konieczność zapewnienia spójności projektowanego aktu z innymi regulacjami europejskimi, w szczególności w obszarach cyberbezpieczeństwa, infrastruktury krytycznej czy ochrony danych. Podkreślano, że nowe regulacje nie powinny prowadzić do powielania obowiązków, lecz wspierać przejrzystość i efektywność systemu regulacyjnego. Co istotne wszelkie nowe/zmieniane ramy regulacyjne i terminy ich wdrożenia powinny być dostosowane pod kątem możliwości ich racjonalnej realizacji po stronie rynku, weryfikując wpływ na wykorzystanie zasobów oraz obciążenia finansowe.

Sieci łączności stają się coraz ważniejszym elementem infrastruktury krytycznej państw, co wymaga rozwijania mechanizmów współpracy pomiędzy administracją publiczną, regulatorem oraz operatorami w zakresie zarządzania sytuacjami kryzysowymi i zapewnienia ciągłości działania usług. Ministerstwo Cyfryzacji zadeklarowało powołanie grupy roboczej dotyczącej implementacji DNA w Polsce.

- **Finansowanie produkcji audiowizualnych w Polsce**

W dyskusji wzięli udział przedstawiciele największych nadawców telewizyjnych i firm produkcyjnych oraz organizacji sektorowych i instytucji publicznych. Podkreślono, że w warunkach globalnej konkurencji o inwestycje i projekty filmowe polski system wsparcia dla produkcji audiowizualnej wymaga pilnej reformy. Zwrócono uwagę, że krajowe rozwiązania odbiegają od standardów stosowanych na rynkach europejskich i światowych, przez co Polska przegrywa rywalizację o duże międzynarodowe projekty. W oparciu o raport przygotowany przez międzynarodową firmę badawczą Olsberg SPI branża audiowizualna wskazała na potrzebę wprowadzenia modelu zachęt opartego m.in. o ulgi podatkowe. Celem tego rozwiązania jest pobudzenie i zabezpieczenie produkcji krajowej.

- **Polskie systemy satelitarne – bezpieczeństwo i obronność kraju**

Polska stoi dziś przed strategiczną decyzją dotyczącą budowy własnych, suwerennych systemów satelitarnych – kluczowych zarówno dla bezpieczeństwa państwa, jak i rozwoju gospodarki cyfrowej oraz jako elementu infrastruktury krytycznej. Przedstawiciele przemysłu, administracji publicznej i środowiska eksperckiego podkreślali, że krajowe kompetencje technologiczne osiągnęły poziom pozwalający na realizację własnych systemów komunikacyjnych i obserwacyjnych. Warunkiem ich powstania są jednak szybkie decyzje inwestycyjne państwa oraz zbudowanie stabilnego ekosystemu współpracy między administracją a polskim przemysłem kosmicznym.

Jednym z najważniejszych momentów panelu było ogłoszenie operacyjnej gotowości Klastra Polskich Systemów Satelitarnych – inicjatywy mającej zintegrować potencjał krajowych firm technologicznych i stworzyć zdolność do oferowania kompleksowych, suwerennych usług satelitarnych dla państwa i gospodarki.

- **Współpraca nauka-biznes: nowe modele kooperacji**

Wyraźnie pojawia się napięcie między finansowaniem tworzenia wiedzy a finansowaniem jej wdrażania i skalowania rynku. Debaty na temat przyszłości pokazują, że współpraca między nauką a biznesem nie jest już komplementarnym elementem systemu innowacji. Staje się jednym z jego fundamentów.

Silnie uregulowane ramy prawne i finansowe, nadmierne bariery biurokratyczne oraz ograniczenia związane z przepisami zamówień publicznych nadal spowalniają współpracę. Powinniśmy także przyznać rację w wyzwaniu po stronie akademickiej: procesy decyzyjne w instytucjach badawczych są często zbyt powolne, procedury zbyt złożone, a ścieżki ułatwiające współpracę naukowo-biznesową pozostają niewystarczająco rozwinięte. Pozytywną stroną są jednak ludzie – szczególnie młodsze pokolenie badaczy i przedsiębiorców – którzy coraz częściej naturalnie przechodzą między środowiskiem akademickim a biznesem, łącząc silne zdolności badawcze z umiejętnościami technologicznymi i przedsiębiorczymi.

- **Waloryzacja cen w usługach regulowanych**

Z perspektywy regulatora celem jest utrzymanie sprawiedliwych cen dla konsumentów przy zapewnieniu stabilnych i przewidywalnych warunków inwestycyjnych w sektorach strategicznych (np. telekomunikacja czy energetyka), a waloryzacja cen ma kompensować inflację i zmiany kosztów działalności, by utrzymać jakość usług i inwestycje w infrastrukturę. Istotne są jednak ważne kryteria, takie jak transparentność metod, neutralność między podmiotami, ochrona odbiorców o niskich dochodach, rygor regulacyjny, monitorowanie realnych kosztów i wyników regulowanych przedsiębiorstw. Są i ryzyka, albowiem nadmierna waloryzacja może prowadzić do wysokich rachunków za usługi, a opóźnione dostosowanie cen do rzeczywistych kosztów może zniechęcać inwestorów.

Z perspektywy rynku (podmioty regulowane, konsumenci, inwestorzy) podmioty regulowane widzą waloryzację jako mechanizm utrzymania rentowności i możliwości finansowania inwestycji w infrastrukturę. Potrzebują jasnych, przewidywalnych zasad i wskaźników (np. wskaźniki inflacji, koszty kapitału). Natomiast według konsumentów waloryzacja powinna być przyjazna, zrozumiała, ograniczona do realnych kosztów i utrzymywać jakość usług.

W sytuacji konfliktu interesów stron tym bardziej istotne są kluczowe elementy dobrych praktyk, czyli m.in. jasne wskaźniki waloryzacji (np. powiązanie z inflacją, kosztami kapitału, efektywnością) oraz publiczne uzasadnienia decyzji i procedury konsultacyjne z interesariuszami.

Problem pojawia się wtedy, gdy określone sektory wrażliwe, takie jak właśnie telekomunikacja czy energetyka potrzebują ponad normalnych i przeciętnych inwestycji, wynikających m.in. z konieczności daleko posuniętej modernizacji czy wymogów bezpieczeństwa państwa i jego obywateli.

Pozostałe sektorowe informacje, konkluzje i wnioski

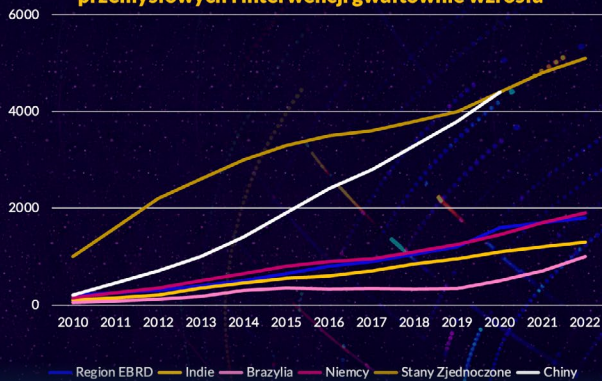
- Rynek telekomunikacyjny w Polsce: **operatorzy w ostatnich latach zainwestowali w kraju ponad 100 mld zł w rozwój infrastruktury**, jednak sektor mierzy się z rosnącymi obciążeniami regulacyjnymi i fiskalnymi oraz nierówną konkurencją ze strony globalnych platform cyfrowych. Są trzy główne bariery niezbędnego rozwoju: nadmierne i skomplikowane regulacje, wysokie obciążenia finansowe oraz trudności w finansowaniu dalszych inwestycji przy niskiej rentowności usług. Niezbędne są uproszczenie i harmonizacja regulacji, wyrównanie warunków konkurencji z platformami cyfrowymi, zmniejszenie obciążeń fiskalnych, lepsze wsparcie inwestycji oraz stworzenie długoterminowej strategii rozwoju suwerenności cyfrowej.
- Niezbędne jest wsparcie krajowych czempionów, aby suwerenność była realną odpornością opartą na lokalnym contentie i przewidywalnym prawie.
- Polska przeznaczy ponad 25 mld zł na transformację cyfrową w ciągu dwóch lat, w tym 4 mld zł na Fundusz Sztucznej Inteligencji i budowę fabryk AI. Kluczowym projektem biznesowym jest „cyfrowy portfel”, a w obszarze bezpieczeństwa priorytetem jest stworzenie jednego punktu zgłaszania incydentów oraz integracja sektora cywilnego z wojskowym w celu przyspieszenia inwestycji.
- Konieczne jest przygotowanie na pełne **pokrycie zapotrzebowania na energię prognozowane na 300 TWh w 2045 roku**. Nieoczywistym wyzwaniem jest „local content” zarówno w energetyce jądrowej jak i tradycyjnej. W kontekście biznesowym i prawnym akcentuje się potrzebę nowelizacji prawa energetycznego w celu radykalnego przyspieszenia inwestycji. Przyszłość to hybryda centralnego sterowania i naturalnej autoregulacji systemu opartego o Lokalne Obszary Bilansowania (LOB).
- Polski sektor ICT wyróżnia się wysoką jakością, niezawodnością, operatywnością oraz zdolnością do skalowania rozwiązań, jednak jego potencjał **nie jest w pełni widoczny globalnie z powodu braku spójnej strategii komunikacyjnej i marketingowej za granicą**. Budowanie silnej marki technologicznej Polski wymaga długofalowej, wspólnej strategii

administracji, biznesu, nauki i kultury oraz prostego, spójnego przekazu promującego polski potencjał technologiczny.

Digital Networks Act (DNA) powinno uprościć i ujednoczyć regulacje rynku telekomunikacyjnego w Unii Europejskiej. DNA zastępuje skomplikowany system dyrektyw krajowych, wprowadza jednolity rynek, paszporty dla operatorów oraz zezwolenia unijne dla łączności satelitarnej, a także zmniejsza obowiązki raportowe o 20–30% w porównaniu z wcześniejszym kodeksem.

Od 2019 roku liczba realizowanych polityk przemysłowych i interwencji gwałtownie wzrosła

Współczesna gospodarka globalna przechodzi fundamentalną transformację – era „niewidzialnej ręki rynku” ustępuje miejsca bardzo wyraźnej interwencji państwowej. Jak wskazują analizy (m.in. EBRD), od 2019 roku obserwujemy bezprecedensowy

renesans polityki przemysłowej, widoczny zarówno w mocarstwach, jak i na rynkach wschodzących. Ten zwrot nie wynika z ideologii, lecz z twardej konieczności: rosnącej fragmentacji geopolitycznej, potrzeby zabezpieczenia łańcuchów dostaw oraz faktu, że inne kraje agresywnie dotują własnych czempionów. W takim otoczeniu bierność Polski staje się strategią wysokiego ryzyka, grożącą marginalizacją rodzimych firm. Kluczem nie jest jednak bezkrytyczne kopiowanie starych wzorców, lecz budowa nowoczesnej sprawności administracyjnej. Skuteczny interwencjonizm wymaga precyzyjnych narzędzi – wspierania B+R i eksportu zamiast prostego protekcjonizmu – oraz stosowania tzw. klauzul wygasania (sunset clauses), które zapobiegają uzależnieniu przedsiębiorstw od państwowej kropłówki. Polska musi przestać być jedynie rynkiem zbytu dla dotowanych technologii z zewnątrz i stać się aktywnym architektem własnej odporności przemysłowej, łącząc kapitał publiczny z rygiem rynkowej konkurencyjności.

KOSZT ZALEŻNOŚCI – JAK BRAK SUWERENNOŚCI TECHNOLOGICZNEJ OGRANICZA RENTOWNOŚĆ FIRM I OBNIŻA MARŻE

- Niewiele suwerenności to niewielkie zyski! – biznes cyfrowy w suwerennych krajach to 25-35% marży, w UE to zjazd do 5-10%
- Asymetria i zabójcze koszty compliance – nasze MŚP dławione regulacjami, giganciz zewnątrz korzystają z dotacji
- Szklany sufit w przetargach – dyskryminacja polskich firm (laptopy, chmura, AI) pisanapod dyktando globalnych marek
- Koszty bez zysków (brak fair share)telekomy darmowym fundatorem „autostrad,, dla usług cyfrowych i gigantów
- Syndrom najemcy, ryzyko paraliżu i “kill switch” – ryzyko odcięcia państwa i naszych firm od usług (np. łączność satelitarna w Ukrainie, pakiet biurowy w MTK w Hadze)
- Zagrożenie bezpieczeństwa państwa – utrata zdolności do obrony państwa, firmi ochrony obywateli przy technologii kontrolowanej i rozwijanej z zewnątrz
- Paraliż operacyjny i produkcyjny – ryzyko natychmiastowych przestojów przez brak krytycznych komponentów (np. półprzewodników, GPU, metali ziem rzadki, API)
- Szpiegostwo i drenaż know-howutrata kontroli nad wrażliwymi danymi i IP (lekcja z afery Snowdena)
- Neuronowa (AI) manipulacja demokracją – nieprzewidywalny wpływ pozaeuropejskich platform na wybory i marginalizacja merytorycznego stanowienia prawa w dialogu firmami
- Mediatyzacja polityki i marginalizacja prawnego procesu stanowienia prawazasięgi i „rolki” wypierają głos samorządu gospodarczego w procesie legislacyjnym

Zagregowane łączne postulaty do Rządu

1. Wsparcie polskiego przemysłu i kompetencji technologicznych

- Preferowanie w zamówieniach publicznych dostawców krajowych lub europejskich, dysponujących rzeczywistymi zdolnościami produkcyjnymi i kompetencjami w obszarze urządzeń oraz systemów dla transformacji energetycznej.
- Weryfikacja zdolności produkcyjnych oferentów w przetargach publicznych poprzez audyty i potwierdzenie rzeczywistego miejsca wytwarzania urządzeń i oprogramowania w Europie.

2. Zabezpieczenie infrastruktury krytycznej i cyberbezpieczeństwa

- Obowiązkowa weryfikacja jednostki dominującej i beneficjenta rzeczywistego dostawców urządzeń i oprogramowania dla infrastruktury krytycznej w celu wyeliminowania dostawców spoza EOG, których rozwiązania mogą stanowić potencjalne zagrożenia dla bezpieczeństwa i suwerenności technologicznej Polski i Europy.
- Wprowadzenie wymogów dotyczących cyberbezpieczeństwa wszystkich dostawców i stosowanych technologii (kontrola całego łańcucha wartości).

3. Lokalizacja wartości dodanej i kryteria „local content”

- Powiązanie korzystania z pomocy publicznej i środków unijnych z zastosowaniem kryteriów local content, czyli udziału polskiego przemysłu w produkcji, projektowaniu i wdrożeniu urządzeń.
- Ograniczenie możliwości finansowania zakupu urządzeń ICT pochodzących spoza EOG w ramach programów publicznych.
- Wymóg pełnej i weryfikowalnej transparentności pochodzenia produktów oraz beneficjenta rzeczywistego jako warunku przyznania środków dotacyjnych.

4. Preferencje regulacyjne w zamówieniach publicznych

- Odejście od prymatu ceny jako dominującego kryterium wyboru ofert – uwzględnienie jakości, bezpieczeństwa technologicznego i lokalnego wkładu gospodarki.
- Zasada pierwszeństwa dla krajowych produktów i technologii: jeśli na rynku krajowym dostępne jest rozwiązanie spełniające wymagania zamówienia, w pierwszej kolejności uwzględnia się polskiego producenta, zanim rozważani są dostawcy zagraniczni.

- Wykorzystanie wyroków Trybunału Sprawiedliwości UE, które dopuszczają ograniczenia udziału dostawców z państw trzecich (np. Chin) w przetargach publicznych, jako prawnego uzasadnienia wprowadzania dodatkowych kryteriów dotyczących bezpieczeństwa, pochodzenia technologii i kontroli beneficjenta rzeczywistego.

5. Odporność łańcuchów dostaw

- Wdrożenie mechanizmów zapewniających, że strategiczne elementy infrastruktury krytycznej nie będą zależne od podmiotów spoza EOG ani od podmiotów „pozornie europejskich”.
- Monitorowanie i ograniczanie odpływu wartości dodanej z rynku krajowego poprzez preferencje dla producentów lokalnych i europejskich.
- Obowiązek sprawozdawania przez zarządy spółek Skarbu Państwa w zakresie stosowania powyższych kryteriów: informacje o pochodzeniu produktów, udziałach lokalnych dostawców, weryfikacji beneficjenta rzeczywistego oraz stosowanych środkach bezpieczeństwa technologicznego powinny być regularnie raportowane do właściciela (MAP lub właściwego ministerstwa) w ramach dokumentów nadzorczych.

6. Przyspieszenie transformacji energetycznej

- Umożliwienie udziału krajowych producentów w projektach modernizacyjnych i transformacyjnych poprzez dedykowane instrumenty wsparcia finansowego i regulacyjnego.
- Rozwijanie krajowych kompetencji ludzkich i zdolności produkcyjnych poprzez programy szkoleniowe, transfer technologii i wspieranie lokalnych łańcuchów dostaw, aby zapewnić trwałą niezależność i konkurencyjność polskiego przemysłu w sektorze energetycznym.

7. Integracja z Polityką zakupową państwa

- Uwzględnienie powyższych kryteriów – local content, weryfikacja dostawców, bezpieczeństwo technologiczne, odporność łańcuchów dostaw – w opracowywanej obecnie Polityce zakupowej państwa.
- Polityka zakupowa powinna stać się narzędziem koordynującym zamówienia publiczne z celami strategicznymi państwa, w tym wspieraniem krajowego przemysłu, suwerenności technologicznej i bezpieczeństwa infrastruktury krytycznej.

Gala Liderów Cyfryzacji

Podczas uroczystej Gali Liderów Transformacji Cyfrowej, będącej częścią Forum Gospodarczego IME, przedstawiciele sektora technologii, administracji publicznej i świata nauki spotkali się, aby wspólnie podsumować najważniejsze osiągnięcia w rozwoju cyfrowej gospodarki w Polsce oraz uhonorować instytucje i osoby, które w szczególny sposób przyczyniają się do jej transformacji.

Pierwsze wyróżnienie trafiło do **Urzędu Komunikacji Elektronicznej**, który w tym roku obchodzi 20- lecie działalności. Regulator rynku został uhonorowany za: „kluczowy wkład w rozwój nowoczesnego, bezpiecznego i konkurencyjnego rynku komunikacji elektronicznej w Polsce”. Nagrodę odebrał Prezes UKE **Przemysław Kuna**.

Drugą Nagrodę Honorową przyznano **Sieci Badawczej Łukasiewicz – Instytut Mikroelektroniki i Fotoniki** z okazji 60-lecia działalności. Instytut został doceniony za sześć dekad badań i rozwoju w obszarach mikroelektroniki i fotoniki – dziedzinach, które stanowią fundament współczesnych technologii wykorzystywanych m.in. w telekomunikacji, energetyce, medycynie, przemyśle i technologiach kosmicznych. Nagrodę odebrali: Dyrektor Instytutu **Piotr Guzdek**, Zastępca Dyrektora ds. Badawczych **Anna Szerling** oraz były Dyrektor Instytutu **Piotr Dumania**.

W drugiej części oficjalnej gali ogłoszono również wyniki 8. edycji Listy Digital Shapers, która wyróżnia wybitne osobowości cyfrowego świata i nowych technologii w Polsce mające ponadprzeciętny wkład w rozwój gospodarki cyfrowej w naszym kraju. Organizatorem listy Digital Shapers jest **Fundacja Digital Poland**. Tytuł Digital Shaper to nagroda nazywana w środowisku technologicznym „cyfrowym Oscarem”. Przyznawana jest osobom o wyjątkowej odwadze, wizji i determinacji, które wyznaczają kierunki rozwoju technologicznego, promują kompetencje przyszłości oraz tworzą rozwiązania konkurujące na rynkach międzynarodowych.

O wyborze laureatów zdecydowała niezależna kapituła Digital Academy licząca w tym roku ponad 260 członków. W tym roku **nagrody przyznano 20 osobom w sześciu kategoriach**: edukacja cyfrowa, transformacja cyfrowa, innowacje i technologie, inwestycje, wizjoner oraz współpraca.

Podsumowanie

Najważniejsze wnioski płynące z 18 edycji Forum Gospodarczego TIME są bardzo konkretne i jasne od zaraz: **Polska i Europa muszą działać szybko i zdecydowanie, aby odzyskać kontrolę nad swoją suwerenną cyfrową przyszłością i zapewnić bezpieczne funkcjonowanie swoich państw i ich obywateli** we współczesnym, niebezpiecznym i nieprzewidywalnym świecie.

Warszawa, 17 marca 2026 roku

TIME

TELECOMMUNICATIONS • INDUSTRY • MEDIA • ENERGY

18th Economic Forum

Inspirujące rozmowy,
praktyczna wiedza,
ekspertskie spojrzenie – zobacz wywiady
z prelegentami FGTime.

KIGeIT

KRAJOWA IZBA GOSPODARCZA
ELEKTRONIKI I TELEKOMUNIKACJI